

La manera més fàcil de trobar un habitatge
www.elpunthabitatge.cat

PUBLICITAT

L'EcoAUDITORIA
 AL CENTRE EDUCATIU

VILAWEB

EL PUNT
 DIGITAL

| [Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals: ▼

Continguts d'edicions: ▼

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dimecres, 2 de gener de 2008

dimecres, 2 de gener de 2008

>

En el segon centenari del setge de Girona

Seria un desencert no aprofitar la commemoració dels sis anys d'ocupació napoleònica. Tenim un castell de Montjuïc que espera alguna actuació i peces musicals dins l'arxiu de la capella de música de la Catedral

opinió Catedràtic d'història

[JAUME PINYOL](#).

Enguany comencem a recordar els fets històrics que va patir el nostre país des de 1808 fins a 1814, coneguts amb el nom de la guerra del Francès o bé guerra de la Independència. Napoleó menava una política militar expansiva per tal de poder derrotar els anglesos ocupant el màxim de territori europeu possible. A la península Ibèrica volia disposar dels diners que provenien d'Amèrica i arribaven a Cadis, per tal de finançar les seves campanyes militars i afeblir si fos possible el control anglès del Mediterrani. I això amb el suport inicial de Godoy, un nouvingut encimbellat gràcies al suport de la dona de Carles IV. Les tropes franceses van entrar pacíficament a Catalunya el febrer de 1808 i en poques setmanes els equilibris socials i polítics de gran part del país van canviar radicalment, fruit d'un complicat procés de canvis iniciat força temps abans, de tal manera que durant sis anys el país visqué en un estat de múltiples confrontacions, de les quals han restat dins la memòria col·lectiva l'odi als militars nouvinguts.

+ Una de les bretxes deixades pels francesos al castell de Montjuïc en una foto de 1934.

Les commemoracions històriques dins els estats europeus actuals són celebrades de maneres diferents en funció de les circumstàncies polítiques. El 1989 la França de Mitterrand va celebrar, podríem dir sota mínims, el segon centenari de l'inici de la Revolució Francesa. Les discussions entre dues escoles d'historiadors francesos sobre com s'havia d'interpretar aquest període històric, si positivament o negativament, van dividir no només els historiadors, sinó també la classe política, filla, de maneres diverses, dels guanyadors de la Revolució i temerosa de posar-se del cantó equivocacat en la interpretació històrica del moment. Així les celebracions van centrar-se, bé que no exclusivament, en els aspectes externs de la revolució, els folklòrics.

L'any anterior, el 1988, s'havia celebrat el quart centenari de l'Armada Invencible, armada castellana de Felip II que intentà el 1588 la conquesta d'Anglaterra, amb què va iniciar una guerra de setze anys que portaria amb el temps a la pèrdua de l'hegemonia castellana damunt d'Europa. Els anglesos van celebrar-ho també folklòricament, però hi van afegir determinades exposicions i reinterpretacions dels fets, algunes d'innovadores, que han estat acceptades tant pels historiadors castellans com pels anglesos.

Enguany començarem a tot el país diverses celebracions amb motiu d'aquest centenari. Quina serà la celebració que farem a casa nostra? Després d'uns mesos en què Catalunya ha estat befada per una part significativa dels mitjans de comunicació públics de Madrid i altres ciutats, en què el govern de la Generalitat ha tingut feina a no distanciar-se massa tant dels seus coreligionaris de Castella com dels seus aliats catalans, després d'uns mesos en què aquests atacs a Catalunya han estat acompanyats del silenci de la intel·lectualitat castellana, quin tipus de celebracions veurem? Seran celebracions basades en la problemàtica militar? Es facilitaràn els treballs de recerca sobre els problemes locals que eren a la base de les revoltes i les revolucions des de 1808? Es facilitarà la publicació dels documents dels particulars sovint encara inèdits? Es podrà sentir la música inèdita de l'època?

A Girona això ens afecta particularment, no només pel fet de ser cap d'un determinat territori, sinó perquè aquesta capitalitat és fruit en gran manera dels fets a commemorar. La societat gironina va sortir molt canviada després de sis anys d'ocupació napoleònica. El romanticisme va exaltar els fets militars en convertir la figura de l'heroi en referència tant per als grups dirigents antics com per als nous, quan tothom s'estava adaptant a un nou marc de relacions socials, basat en el liberalisme econòmic i en l'estat funcional.

Però seria un desencert no aprofitar aquestes dates per examinar més a fons els problemes que es plantegen amb el naixement de la societat actual. I al costat de les recerques documentals, cal no oblidar els edificis que a l'època van tenir protagonisme. Tenim un castell de Montjuïc que espera encara alguna actuació per treure'l de la seva monumental, i mai millor dit, somnolència. Tenim unes peces musicals dins l'arxiu de la capella de música de la catedral gironina que esperen poder ser escoltades. D'entre elles valdria la pena destacar el Te Deum de 1814, utilitzat segurament per rebre Ferran VII a finals del març d'aquell any, quan restà uns dies a la ciutat venint del seu exili francès i camí de Madrid. Tenim un seguit de carrers que porten el nom de diferents personatges destacats d'aquella època, però pocs indicadors dels llocs on van estar. Tenim unes muralles medievals que van ser objecte d'atacs constants el 1809 i que encara en conserven petjades significatives.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari [El Punt](#) i distribuït per [VilaWeb](#).
 És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

